

BUNUL ECONOM

REVISTĂ PENTRU AGRICULTURĂ, INDUSTRIE ȘI COMERCI.

ABONAMENTUL:

Pe an cor. 5; pe jumătate an cor. 250.
Pentru România 15 lei pe an.

INSERTIUNILE:

să socotesc după tarifă, cu prețurile
cele mai moderate.

Abonamentele și inserțiunile să plătesc totdeauna înainte.

VIITORUL NOSTRU.

Sfintele sărbători ale învierii Domnului aduc multă mângâiere creștinului celui-ce le așteaptă cu credință, cu nădejde și cu dragoste. Cine își împlinește datorința din dragoste curată către ai săi, către deaproapele și către neamul său, acela este omul cel mai folositor în lume, pentru că dragostea toate le suferă, toate le rabdă, nu pizmuște, nu caută a le sale ci la toate crede și în toate are nădejde.

Din potrivă, cel-ce lucră și muncește cu gânduri rezervate de a trage pe sfoară pe ai săi și pe deaproapele de al exploata în folosul său, și a rîde cu un zimbet ironic în fine, bucurându-să în sufletul său pentru succesul ajuns, acela este vampirul carele n'are simț creștinesc în inima lui și care numai atunci să bucură și are zi de mângâiere când i-a căzut cineva jertfă dorinței sale dobitocești. — Pentru acela nu există înviere, nici credință nici dragoste creștinească, ci singur plăcerea împlinirii poftelor sale de existență.

Când e vorba de viitorul nostru, când ne dăm și noi cuvântul pentru acest viitor și în sfârșit când intrăm și în zile mari de sărbători ca și cele ale învierii a celui Mântuitor și D-zeu a cărui învățături să propovăduesc aproape de 2000 de ani, fără de a fi înțelese și cunoscute în deajuns înaintea oamenilor: suntem datori a face deosebire între oamenii cei buni și cei răi, pentru-că oamenii fac viitorul și cum sunt oamenii din ziua de azi așa va fi viitorul de mâne.

În ce ne privește starea noastră de astăzi, nu ne putem plînge, pentru că avem un popor harnic și muncitor, plin de viață și de putere, carele bine crescut și condus,

poate fi ca o peatră scumpă a viitoriului pe care poți zidi o cetate vrednică și măreață, unde să și asigure pe mii de ani înaintea fericirea sa.

Această cetate însă să va zidi numai cu ajutoriul lui D-zeu, și numai cu puterile acelor fii credincioși din popor, cari să vor angaja la lucru și la muncă cinstită pe temeiul învățătorilor fiului lui Dzeu celui viu, a lui Isus Christos, a cărui înviere este și învierea noastră.

Plini de nădejde într'un viitor mai fericit, trimitem tuturor cetitorilor nostri strămoșescul salut:

Christos a înviat!

Din Paștile...

*Peste foaia amorțită sub covorul cel tomnatic
Clopoțelul alb și gingaș sună'n vânt primăvărativ
Și-atunci totul să deșteaptă și tresaltă de viață
Din stejarul cel mai falnic, până'n firul de verdeață.*

*Viorica cea albastră și cu rouă 'mpodobită
Să ridiaă și să uită împrejurul ei uimită
Și când vede copoțelul ea de doru'i să aprinde;
El cu drag la ea să pleacă și în brațe'i o cuprinde.*

*Și pe când ei să sărută pe furiș, să'mbrățișează,
Toate florile, ce-acuma la podoaba lor lucrează
Ca zambila cea duioasă, albe dulci zarnacadele,
Apoi crinul și bujorul, lăcrămioare și lalele,*

*Toate'n dornic neastâmpăr cat la dragostea de floare
Și'nainte 'și țes cu grabă haina lor de sărbătoare;
Copilașii ce strâng frigul a simțit de primăvară:
Bucuroși ei o salută și să joc strigând pe-afară.*

*Și cum dau de floricele se'nțeleg, își șoptesc taina,
Și atunci alerg cu fuga să le coasă mama haina
Pentru ziua cea de Paști, că e mare sărbătoare
Dela mic și până'n înălțare, dela piatră până' la floare.*

*Tu, stingher, ce lași în urmă-ți câmpu'n farmec de poveste,
Vezi, în calea ta te uită, fericire de mai este:
Poți s'o cați, ea nu i... aiurea-i: în copii e și în floare
Când să pregătesc de Paști și să joc 'în caldut soare.*

El. Sevastos.

Christos a-nviat!

Praznicul praznicelor, sărbătoarea sărbătorilor, apropiatus'a și pentru noi poporul român dreptcredincios.

Dreptcredincios!

Frumoasă atribuție pentru poporul românesc, carele e exemplu în ale bunelor însușiri, dar' mai ales înaintașii nostri au fost cu adevărat pildă neasemănată în cele bune.

Dar' noi cei de acum, adese ori mai și poticnim, într'o privință mai într'alta.

Acum, din privilegiul sărbătorilor înălțătoare ale învierii Domnului, ertașimă ca să mă îndreptez cu vorba, cătră iubitul nostru popor românesc, atât cătră cărturari, cât și cătră plugari.

Trăim aici în țara noastră atât de pestriță în ale neamurilor, pecăt de pestriț este câmpul în de-ale florilor, avându-ne noi obiceiurile noastre particulare și credința noastră dreptmăritoare.

Precum însă grâul de toamnă, în amestec cu cel de primăvară, nu să poate desvolta, și sămănat în vecinătate unul de altul, să influențază reciproc în detrimentul creșterii bune, așa și neamul românesc, trăind împreună amestecat cu atâtea neamuri, și în apropiere fiind neam cu neam deosebit ne trezim că neamurile streine ne influențază, și azi una, mâne alta, din însușirile deaproapelui nostru, să leagă și să lipește de noi, și din grâu curat ce am fost, ne pomemim grâu amestecat cu neghină și cu alte burueni stricăcioase.

Și aceasta să petrece cu încetul, de pare-că nici nu observăm, că ne schimbăm treptat, observarea ar fi însă frapantă, dacă s'ar putea reîntoarce deodată între noi, unul de ai nostri, care a trăit cu 50 de ani, mai nainte de aceasta aici ca Român.

Și ce ar putea observa acest român al nostru, reîntors între noi după absența de 50 ani?

Răspunsul e greu de dat, ba nici că-l putem da așa de amănunțit, și în așa mod demn de admirat, după-cum s'ar mira privindu-ne acum acest confrate reîntors al nostru.

Dar' să-ncercăm:

Va vedea că românul nostru, în multe locuri, nu-ș mai vorbește limba sa atât de curat ca mai de mult, ci a început a și-o înpestrița cu cuvinte streine, luate și împrumutate din nemție, ungerie, mai din săsie.

Va vedea, că românul de azi, nu să mai îmbracă atât de frumos, și cu haina cea dintru început adevărat românească, ci în locul hainelor și a portului vechi, frumos și ținător, românul nostru s'a schimbat îmbrăcându-se în zdranțe jidovești, cumpărate pe bani scumpi, din șatrele târgurilor, iar' pe femeia română, în multe locuri, nici n'ar mai recunoaște-o și ar fi în stare să jure, că femeia română, nu mai e la port, următoarea celei de mai înainte.

Va vedea pe românul nostru că s'a calvinit, și nu-și mai ține sărbătorile cele strict legate, iar' pe cari le ține le necinstește adese-ori, petrectându le nu în cuviute frumoase și în cetiri folositoare, în societate cu vecinul său, șadunându-se în cârcîma satului ori a orașului, și acolo binecuvântează pe diavolul, și preamărește pe cârcîmarul, care-l adapă cu omorâtoarea de suflet și de trup beutură otrăvitoare.

Va vedea pe românul nostru de azi, că s'a nemțit și nu mai vrea să știe de sfintele posturi, nici chiar de cei mai mare și mai curățitor de suflet, al sfintelor Paști, cl lăsând la o parte postul, ba zicând chiar de așa ceva, mănâncă și să veselește și în post, ca și în zilele de dulce, fără nici o muștrare de suflet și fără pic de jenare.

Va vedea pe fratele român de azi, că nu mai este lesne ertător și de deaproapele său iubitor ca mai înainte, ci dirz și neîmpăcat, rău și răzbunător chiar și față de fratele său.

Va vedea că ocolul românului, nu mai este plin cu boi, vaci și oi, ci gol, și casa lui, în loc de podoabe românești, adese ori cu podoabe străine împodobită, iar co-

pilașii, în loc de a ști rugăciuni frumoase și cântari înălțătoare ce suflet, cum era mai de mult, astăzi abia mai știu »Tatăl nostru« iar' de celelalte nici habar nu au.

Și altele multe va vedea! Iar' în urmă va striga: Doamne pentru ce ai lăsat pe acest popor, credincios, de s'a de-părtat așa de mult, dela legea și obiceiurile lui cele frumoase de odinioară, căci totdeauna acest popor ți-a slugit cu credință.

Iar' ca răspuns, i-se va părea, că-i răsună în urechi:

De când acest popor ales al meu, s'a amestecat cu străinii, a început a'și uita obârșia lui, a să lăpăda de ale sale obiceiuri și credință bine plăcută mie, și așa a început a înapoia, și până când nu se va scutura de aceste streinisme încorporate deocamdată în el, va merge tot mai rău, însă cred că va suna oara deșteptării și acest popor nu va perî în obiceiurile străine, ci va reinvia iară, și scuturând tina de pe ochiul minții sale, va începe viața nouă, spre mărirea lui Dumnezeu și spre binecuvântarea neamului său!

— ea. —

Sfântul mormânt.

Constantin cel mare, împăratul, a pus de s'au făcut cercetări ca să afle mormântul în care au îngropat pe Isus. La acest mormânt, împodobit de Constantin și de Elena să îndreptau gândurile credincioșilor, cătră el își aveau ațintită mintea nenumărați creștini cari să duceau la Ierusalim în hagilic, după cum le ziceau la noi. Mult sânge s'a vărsat și multe vieți s'au răpus în luptele crâncene și îndelungate purtate de cruciați spre a scoate locurile sfinte de sub stăpânirea mhoamedanilor!

Acuma însă cercetările au dovedit că s'a făcut greșala și că mormântul cel adevărat rămăsese necunoscut până acuma.

Cel care a lucrat mai mult pentru a descoperi mormântul adevărat e un maior englez, Sir Charles Wilson. Acesta a dovedit că mormântul a fost nu unde e acuma biserica mormântului, ci afară din oraș, lângă Bab-el-Amud, afară de poarta Damascului, la un deal în formă de tidvă de om, deci care ar fi dealul Golgotei, căci pe evreește golgota e tidvă sau craniu.

Să zice că mai mult o întâmplare a făcut să se dea peste mormântul mult căutat. Iar comitetul de cercetări, din care fac

parte o mulțime de oameni învățați printre cari arhiepiscopul de Canterbury și episcopii dela Ripon, Cashel, Salisbury și Durham, au și cumpărat locul cu 256.000 de lei. Să lucrează a-i da cu totul înfățișarea ce-o avea la vremea răstignirii și-a îngropării. Mormântul aflat să potrivește în totul cu spusele evangheliei și cu cercetările lui Wilson: e afară de poarta Damascului, în apropiere de mormântul lui Iosif din Arimateia și la poalele dealului Golgota, nu departe de peștera lui Irimia. Evanghelia lui Ioan zice: »Și era locul unde l-au răstignit, o grădină, și în grădină un mormânt nou, în care nu puseseră încă pe nime. Acolo l-au pus pe Isus din pricina zilei de repaus a Iudeilor, căci mormântul era aproape«, (XIX 41, 42).

Mormântul e la vre-o șapte-zeci de metri departe de dealul Golgotei, într'o grădină. De veacuri stă acoperit c'o pătură groasă de pământ și nimeni n'a făcut vre-o cercetare. Ba nici după 1867, când s'a dat de el, tot nu i-s'a dat multă luare aminte, pân'ce generalul Gordon și-a dat cu părerea că mormântul lui Isus trebuie să fie acoloa. Când l'au curățat l'au aflat plin 'pân' la tavan cu oase de om. Numai dedesupt, la fund, era o pătură de pământ groasă de doi metri, în care nu era de loc oase. Prin urmare a trecut vreme multă dela părăsirea groapei până când creștinii au început a pune în ea oasele morților desgropați.

Nu e mult de când s'a dovedit că groapa adevărată în care urma să fie așezat mortul, rămăsese goală. Cunoscutul arheolog de Schik, a dovedit că mormântul e în adevăr vechiu ovresc, boltit și că numai pe urmă l-au întrebuințat creștinii pentru oasele morților lor. Incăperea e naltă de 7 picioare, lungă de 14 jum. și lată de 11. E săpată cu totul în stâncă și pe la mijloc o desparte în două o gâtuitură. Intrarea e pe la partea apuseană; în cea răsăritană să află în părete o deschizătură mică în formă de ferăstruie. Această deschizătură e încă o dovadă că mormântul e în adevăr, cel căutat. Ioan povestește (XX 3 până la 8) lucruri cari să pot pricepe numai ținând seamă de această ferăstruie. Când Maria Magdalena aduse lui Simon, Petru și celorlalți ucenici vestea că groapa e goală, »atunci eșiră Petru și alt ucenic de meraseră la mormânt. Alergau amândoi și celălalt ucenic mai repede decât Petru, și ajunsese înainte la mormânt, privi înlăuntru și văzu giulgiul zăcând jos; dar' nu întră acolo«.

Nici într'o groapă regulată și făcută ca de obicei nu s'ar fi putut vedea pe afară locul unde s'a aflat pus trupul. Dar' în acea-

stă groapă să putea vedea lesne chiar dela intrare. Iar partea dela cap nu să putea vedea lesne chiar dela intrare și Petru a trebuit să intre chiar în groapă, ca să vază că învălitoarea capului nu era lângă giulgiu, ci la o parte, învălătucită. Afară de groapă, în părțile stânței să află o adâncătură; e locul de unde s'a tăiat piatra pe care au rostogolit-o de au închis ușa mormântului.

„Deșteptarea“.

Danciul împărat.

— Anecdota. —

Strigă Dada al flămând

— Vreau: De mâni să fie-așa.

Cătră Dumnezeu cel sfînt:

Vine mânea: Danciu-i craiu,

— De cât, Doamne, mi-ai mai dat,

De-ai gândi, că-i chiar în raiu.

Să trăesc din colindat

Știți de ce să și-apuca:

Cu șatra din sat în sat,

Pă mamă-sa spânzura;

Mai bine-un pic mai gândeai...

Apoi să culca 'n cel pat,

Și mai bine mă făceai

În cel pat de împărat...

Un zapciu, ori pui de crai,

Dar' de-asupra patului

Ori măcar un împărat,

laca, naiba dracu'uil

Să trăesc mai așezat,

Săbioancă lată, — tată,

Alții să-'mi tot care caș,

D'un fir de păr spânzurată,

Și cocoși fripți, — mânca-i-aș!

Cu virfu'n jos cocărlată:

Când așa el croncăni,

Cu-ascuțișul cum sclipea,

Împăratu 'l-auzi,

Drept în nas mi-l gădila.

Și la scaun că'l pofti.

— Ține-o, firule, mai bine!

— Danciule, te-ai săturat

Că-acuși pică 'n cap la mine!

De cort și de colindat;

Da-asta și-i împărăția?

Io-s sătul de 'mpărăție,

Spune, măi, așa-i crăia?

Obosit de hea crăie.

— Așa!

Cum am face noi, vecine?

— Mânca-ți-o-ai friptă!

— Haide, ș'om schimba jupâne,

Zvirle-o dracului, prăjită!

Ș'a fi de-amândoi mai bine,

Rămâi craiu și paraleu,

Că i-oiu fi craiu și 'mpărat,

Io mă duc la cortul meu,

Tu — cioroiu pă colindat;

Că'n crăie-i mult mai rău:

Io-oiu trăi din curci din sat,

Să nu mă mai vezi în raiu,

Tu — ca mine 'n fur-luat...

De m'ei mai zări tu craiu;

Vrei așa, Măria Ta?

Cioară să-'mi zici, corb plouat,

Când m'ei mai prinde 'mpărat.

I. P. Florantin.

P R I M Ă V A R A

„Trezește-te din somn vrăjit,
Din desmerdări de ghiață!
Sunt Soarele, al tău ursit,
Și-aduc comori de viață.

„Desprinde-ți giulgiul tău de nea
Și tristu-ți vâl de ceață,
Și eu ți-oiu țese strai de flori,
Chillmuri de verdeață.

„Ridică-ți iară pleopa ta
Și 'ncepi o viață nouă;
Privește 'n păru-ți cum anin
Cununi de stropi de rouă.

„Sub ochiul meu re'nvietor
Foșnească iarăși ramul,
Și cântăreții codrilor
Să cânte-epitalamul!“

Și c'un sărut tremurător
Deșteaptă pe fecioară;
Prin firea 'ntregă trec flori:
Flori de primăvară!

ENDYMION.

Tovărășiile agricole.

S T A T U T E L E

însoțirii „Tovărășia Agricolă“ pentru agricultură, magazin
BCU Cluj / Central și anticipațiuni în (sediul). (Urmare).

C. Directorul executiv.

§. 35.

Directorul executiv să alege stabil de adunarea generală, care sau direct, sau prin direcțiune îi fixează prin contract salariul și alte competențe și norme.

§. 36.

Directorul este organul executiv al direcțiunii și prin aceasta și al însoțirii. El este dirigentul afacerilor însoțirii, și imediatul șef al funcționarilor, plenipotențiaților și servitorul însoțirii, cărora le dă îndrumări și îi controlează. Directorul face propuneri direcțiunii în privința operațiunilor și regulării afacerilor însoțirii, apoi în privința aplicării, salarizării, remunerării, suspendării funcționarilor și a celorlalte organe subalterne. El reprezintă însoțirea în privința gestiunii afacerilor ei.

§. 37.

În cazuri grave și de urgență directorul este în drept să suspende însuși pe subalternii și funcționarii culpabili, despre ce are să avizeze direcțiunea în timp de 48 de ore.

§. 38.

În cazuri de urgență încheie contracte, învoeli sau șlursuri în numele direcțiunii. despre ce asemenea are să raporteze aceleia, în decurs de 48 de oare.

§. 39.

Directorul executiv ia parte la toate ședințele direcțiunii cu vot conzultativ, iar dacă e membru al direcțiunii cu vot decisiv, cu excepția cazurilor, când să decide asupra vre-unei afaceri, care-l privește personal.

Când direcțiunea decide aducerea unui conclud în absența directorului, este a să asculta înainte și părerea aceluia.

Tot asemenea și la propuneri, ce n'au fost făcute prin directorul executiv, înainte de a lua conclud este de a să asculta și părerea directorului

Directorul raportează în ședințele direcțiunii în toate obiectele, ce nu să refer la persoana lui.

§. 40.

Direcțiunea poate să suspende pe directorul executiv din cauze grave și declarate de întemiate prin forul disciplinar, compus în conformitate cu dispozițiile regulamentului de serviciu.

În cazuri de gravitate excepțională îl poate suspenda imediat, când votează pentru aceasta cel puțin 4. membrii ai direcțiunii. După suspendarea directorului direcțiunea e datoare, ca în timp de cel mult una lună să convoace adunarea generală, care are să decidă definitiv.

Până atunci direcțiunea îngrijește substituirea.

D. Comitetul de supraveghiare.

§. 41.

Comitetul de supraveghiare să compune din 5 membri aleși de adunarea generală, dintre membrii însoțirii pe timp de câte trei ani.

§. 42.

Comitetul de supraveghiare ține ședințe de câte ori află de lipsă. Despre toate ședințele să redactează procese verbale, ceri trebuiesc prezentate și direcțiunii. Asemenea și direcțiunea la cererea comitetului de supraveghiare trebuie

să-și prezinte procesele verbale ale sale. In caz de trebuință membrii comitetului de supraveghere pot invita la ședințele lor pe membrii direcțiunii, cari la rândul lor asemenea pot invita la ședințele direcțiunii pe membrii comitetului de supraveghere, dacă aceste participări, nu să eschid prin natura obiectelor de pertractat.

§. 43.

Activitatea, drepturile și datorințele comitetului de supraveghere să lasă normate prin §. 244 respective §-ii 194—196 din legea comercială ungară. Intrucât însă ar cere trebuința comitetului, își poate alcătui și un regulament intern, care însă trebuie să aibă aprobarea adunării generale.

(Va urma).

Știri de tot felul.

Aniversarea încoronării. In 8 Iunie să împlinesc 40 de ani dela încoronarea Maiestății Sale ca Rege al Ungariei. Să vor aranja din acest prilej mari festivități la Budapesta, la cari va azista și Maiestatea Sa Regele. Să vorbește apoi, că fruntașii politici ai Ungariei vor primi din acel incident diferite distincțiuni și decorări, iar condamnații politici și dezertorii militari vor fi grațiați.

Concert arangează »Reuniunea română de cântări din Orăștie« în 6 Maiu st. n. 1907 (a doua zi de Paști) in sala »Transsylvania«, cu concursul dlui Octavin Murășan și al Musicei militare dela Regimentul de infanterie Nr. 31. După Concert, urmează dans.

In amintirea lui Șaguna. In anul viitor să va sârba cu pompa cuvenită amintirea împlinirii unui veac dela nașterea metropolitului Șaguna. Cu acest prilej să vor retipări și pastoralele lui Șaguna într'un volum, care va da și unele lămuiri istorice în legătură cu aceste pastorale. Acest volum va fi edat de părintele Gh. Tulbure și de dl Dr. N. Bălan, profesor la seminarul din Sibiiu. Păr. Tulbure face apel la toți preoții, ca să-i comunice pe adresa »Revistei teologice« din Sibiiu toate pastoralele lui Șaguna, spre a să putea da o colecție deplină.

Neorolog. Văduva *Marta Albert Pogány* născ. *Ponory de Clopotiva*, fericita mamă a distinsului nostru vicecomite Pogány Béla și a pretorului Pogány Árpád, a răposat aici în Orăștie la 29 Aprilie n. c. Inmormântarea i-s'a făcut la 1 Maiu. Ttimitem celor rămași sincere condolențe.

— *Maria Turdășan născ. Grănescu* după scurte suferințe și-a dat nobilul suflet în mâinile creatorului, în etate de 50 ani și al 28-lea al fericitei căsătorii, Marți în 30 Aprile n. c. Rămășițele pământești au fost depuse spre vecinica odihnă Joi, în 2 Maiu n. la oarele 3 d. am. în cimiteriul gr.-or. din Hunedoara. O deplânge: nemângăiatul soț, fiica văd. Maria Mosora n. Turdășan învățătoare la școala română din Hunedoara, fiul Iuliu Turdășan, sodal comerciant în prăvălia dlui Vulcu din Orăștie și număroase rudenii. Odhnească în pace!

Țăranii din România să și muncească pământurile lor. Din București să se ie: Ministrul de finanțe a luat măsura ca pentru toate locurile muncite de alte persoane decât de posesorii lor, să se încaseze în mod riguros toate datoriile acestor loturi. Această măsură a fost luată spre a să evita pe viitor abuzurile de până acum, când unii primari sau perceptori luau în arândă și munceau asemenea loturi, fără să plătească ratele și impozitele cuvenite. Din măsurile pentru îmbunătățirea stărei țăranilor, ce să vor lua de guvern, vor fi și acelea ca toți țăranii să fie obligați a munci pământurile lor. Loturile cari sunt arândate sau cari nu pot fi muncite de posesorii lor țărani, vor fi date la alți țărani cari sunt lipsiți cu desăvârșire de pământ sau cari au cu mult mai puțin de cât pot să muncească.

Foc mare în Pricaz. Luni în 29 Aprilie după prânz la 3 oare un băiețandru aruncând mucul de țigară lângă un gard la capătul satului în Pricaz și fiind și vânt s'a aprins gardul și de aci s'a lătit focul așa de iute în cât în câteva minute a prefăcut în scrum 20 de casă 25 de șuri și alte edificii mărunte lăsând în mizerie mare peste 20 de familii. Numai cu mare greutate s'a putut localiza focul cu ajutoriul miliției din Orăștie. Dacă n'ar fi

mers militarii în ajutor tot satul ar fi ars. Institutul »Ardeleana« s'a și grăbit a împărți 500 cor. ajutoriu celor nenorociți. În ajutorul sărbătorilor învierii Domnului, această faptă, e vredică de toată lauda

A ars și un biet om bolnav zăcând pe pat, fără de a putea fi scos la timp din casă. Au mai ars și vite mărunte. — Câtă nefericire nu poate aduce negrija și ușurătatea unor nesocotiți fumători, cari nu sting țigările înainte de a le arunca jos.

Convocare. »Reuniunea Economică« din Orăștie, este prin aceasta convocată la *adunarea gen. ordinară*, pe a treia zi de Paști în Orăștie, la orele 2 d. a. în școală. Raportul comitetului și a cassarului, în senzul îndrumării primite dela adunarea din vara anului trecut. *Comitetul.*

Concert în Alba Iulia. Reuniunea de lectură și cântări a economilor și meseriașilor din Alba-Iulia arangiază Luni, în 6 Maiu st. n. a. c. (a II-a zi de Paști), cu concursul unui grup de teologi ai seminariului »Andreian« din Sibiiu, un concert urmat de dans, în sala cea mare a Redutei orășenești (din promenadă), în favorul gimnaziului din Brad. Inceputul la 8 ore seara.

Propagandă antidinastică în Sêrbia. Din Belgrad să anunță că propaganda antidinastică, care operează în secret, distribue în întreaga țară cărți postale ilustrate cu portretul ducelui de Connaugh, nepotul regelui Eduard al Angliei. Agitația — să zice — ar fi întreținută de ofițerii sêrbi nemulțumiți.

Să face minuni cu electriocitatea. Ni-se trimite veste despre marșele efect ce l'ar avea crucea dublă electromagnetică ori steaua dlui Müller. Aparatul face minuni la boale de nervi, sgârșiri de inimă, după cum să vede din scrisoarea următoare: Dle Müller! Copila mea are să Vă mulțamească D-Voastră vindecarea ei, după ce nimeni nu îi mai putea ajuta. După întrebuițarea crucei duble electromagnetice Nr. 86967 boala a început să-i treacă și acum e din zi în zi mai bine. Pentru aceea vă mulțamesc din inimă și Vă rog să-mi trimiteți încă 2 cruce electromagnetice Nr. 86967. Cu stimă * S. în Bâtthyánfalva. Pentru

aceea ori cui, care suferă de boale nervoasă, epilepsie, sgarciuri de inimă, gicht, reumatism, astma, zizăitul urechilor, slăbie, li-să recomandă, ca să-și cumpere un aparat cu 3 fl. dela dl Albert Müller în Budapesta V/24 strada Vadász Nr. 34.

Parlamentul Burilor. Zilele trecute a fost deschisă cu mare solemnitate adunarea națională a Burilor. Anglia, anume, după războiul crâncen avut cu Burii, s'a convins că nu cu asprime, ci cu bunăvoință va putea ajunge stăpână pe Africa de sud, de aceea a dat Burilor drepturi pe cari nu le aveau mai înainte, drepturi constituționale, pentru a-și conduce singuri destinele, sub supraveghierea Angliei. Deschiderea parlamentului lor s'a făcut prin un reprezentant al regelui Eduard al Angliei.

Copii ar trebui să-și aducă aminte cu mulțămită de bravii pescari norvegiani cari din marea furtunoasă pescuiesc batogii, din cari să extrage oleul cel excelent de pește. Oleul de pește din compoziția »Emulziunea lui Scott« are gust bun, să mistue ușor și este unul din cele mai bune mijloace de nutriție și vindecare. Să capătă în farmacii.

Minunea tunurilor. Edmond Potier ar fi inventat un tun, curat minunea tunurilor, nu altceva. Așa să anunță în »La France Militaire«. Tunul Potier ar avea o greutate de 75 chilogrami, e fixat pe o roată și un om îl poate împinge, ca pe o teleguță. Din tunul acesta un proiectil încărcat cu melinit cu totul greu numai de un chilogram s'ar putea împușca până la o depărtare de cinci kilometri, având o putere de spargere enormă. Dacă invenția aceasta s'ar dovedi ca practicabilă, ea ar schimba mult tehnica războaielor.

ȚIGANII LA VODĂ

— S N O A V Ă —

Ci-că pe Țigani înainte vreme îi primea și pe ei la domnie ca și pe Români, dar' odată s'a întâmplat de a murit un vodă, și venind alt vodă nou la domnie, hai și ei să nu să lase mai pe jos decât ălalți pământeni ci să ducă și ei plocon, că așa le spusese unu că trebuie să facă, când vine vre-un vodă nou.

S'au strâns deci țigani de s'au sfătuit cum și ce să facă și au hotărât să ducă bulibașa ăl bătrân plocon o putinică cu lapte acru și să mai vie și încă trei țigani bătrâni cu el la curtea lui vodă, că mai altfel e când sunt mai mulți, iar din gură hotărâră să nu tacă ci să zică și ei câte o urare de bine.

Și urarea fu să fie așa:

Bulibașa ăl bătrân să între întâiu cu putinica cu lapte acru în brațe și să zică cu glas tare:

— Să trăești, Măria ta vodă!

Alt țigan, ăl de venea după el, să zică și dânsul:

— Și Măria sa vodoaia!

Iar ăl d'al treilea:

— Și Măria sa vodă ăl mititel!

Iar ăl de al patrulea să încheie zicând.

— Și toate neamurile vodești!

Luară deci putinica în ziua când fură să se ducă și plecară.

Vodă dete poruncă să lase pe țigani să între primindu-i cu cinste ca pe niște buni supuși.

Și iacă țigani urcară scările palatului, intrară înăuntru, iar când să între și în odaia în care sta vodă, să împedecă bulibașa ăl bătrân de prag și cade cu putinică cu tot, de varsă laptele pe covoare. Atunci, de năcaz, în loc să zică ce plănuise, zise:

— Ptiu! fir'ai al drăcului da pragu!

Cel d'al doilea țigan să repede colo și strigă ce învățase:

— Și Măria sa vodoaia!

Cel d'al treilea:

— Și Maria se voda ăl mititel!

Iar cel din urmă:

— Și toate neamurile vodești!...

D'atunci ci-că nu-i mai primește pe Țigani la domnie.

D. Stăncescu.

Onorați cetitori! Lățiți foaia aceasta între cunoșcuții dumneavoastră.

Nu-ș bani aruncați,

ci un capital sigur cu dobândă ceea-ce cheltuim pentru Emulziunea lui Scott, fiind-că o viață bună și plină de sănătate este totdeauna mai prețioasă decât o averă. Emulziunea lui Scott conține cel mai bun oleiu de ficat de știucă norvegian și singur acesta să folosește la pregătirea Emulziunii lui Scott. Este rezultatul experiențelor câștigate în decurs de 30 ani. Această medicină are o putere de vindecare ne mai pomenită și unde e de lipsă de vindecare sau este lipsăde a împrăștiia ori-ce pericol de boală, ajungi urgent la rezultat sigur. Cu oleiul comun de știință nici-când nu să poate ajunge rezultatul sigur ca și cu Emulziunea lui Scott. (594) 27-28

Semnul de garanție pentru veritabila Emulziune a lui Scott e pescarul cu o știucă pe spate.

EMULSIUNEA lui SCOTT

Să capătă intoate farmaciile.

Prețul sticlei originale 2 cor. 50 fil.

TUSEA!

(597) Cine nu vrea s'o ia în samă păcătuște contra sănătății proprii! 23-24

Caramellele lui Kaiser

cu marca de scutire, 3 brazi', sunt încercate și recomandate de toți medicii ca mijloc contra tusei, răgușelei, catarhului, flegmei și a catarhului cronic de grumazi.

5120 atestate dovedesc împlinirea celor promise.

Pachetul de 20 și 40 bani să capătă la farmacia:

JOSEF GRAFFIUS

ORĂȘTIE (Szászváros).

„TRANSYLVANIA“

bancă generală de asigurare mutuală în Sibiu.

AVIS! Onoraților nostri clienți asigurați le aducem prin aceasta cu toată stima la cunoștință, că agentura institutului nostru indigen, în urma răposării reprezentantului nostru D. Zerbes, să află dela 1 April n. c. la dl

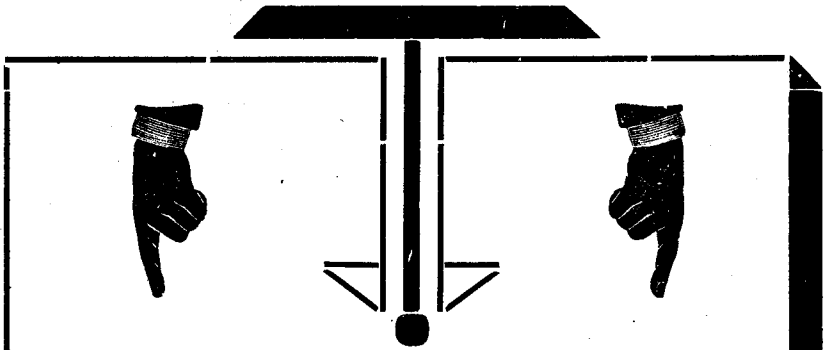
F. F. WIDMANN

ORĂȘTIE, (Strada târgului nr. 10).

Rugăm p. t. partidele a să adresa cu plăți, oferte de asigurare, etc. la numitul domn de aci înainte.

Sibiu, 1 Aprilie n. 1907.

DIRECȚIUNEA
băncii generale de asigurare mutuală
„TRANSYLVANIA“.

Spre deosebită atențiune!

Numerile mici ale loteriei privilegiate ungare în clase dela **nr. 1** până la **nr. 300** ce sunt atât de mult căutate, să găsească exclusiv numai la noi.

De asemenea și numerile anilor de naștere dela **1801** până la **nr. 1900**.

Având în vedere marile cereri ale acestor numeri, rugăm a ni-să adresa
 ——— comandezile cât de curând ———

S. Bogdány

bancă gen. de loterie anonimă
 BUDAPEST, Károly körut 20.

Telefon 88-16.

Prețul losurilor la cl. I-a :

$\frac{1}{8}$ los cor.	1·50		$\frac{1}{2}$ los cor.	6—
$\frac{1}{4}$ « «	3—		$\frac{1}{1}$ « «	12—

Comandezile pentru străinătate le efectuim contra ramburs sau trimiterea anticipativă a costului.